

12

D. D. ^{magister} 1771
SPECIMEN ACADEMICUM,
De
CHARACTERIBUS
VERÆ
RELIGIONIS,

QUOD,
SUFFRAG. AMPLISS. FACULT. PHILOSOPH.
IN REG. ACAD. ABOËNSI,

PRÆSIDE
MAXIME REVERENDO *atq;* CELEBERRIMO VIRO,
DN. DOCT. CAROLO
MESTERTON,

LOG. & METAPH. PROFESS. REG. & ORD.

Publicæ honorum censuræ modeste subjicit

SVENO PET. FOGELIN,

SMOLANDUS.

IN AUD. MAJORI, d. XXIII. JUNII A. MDCCLXII.
H. A. M. S.

A B O Æ,

Impressit JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

VIRO Plurimum Reverendo atque Clarissimo,

DN. ANDREEÆ
RUDA,

Ecclesiæ Hultsiöensis PASTORI Meritissimo.

VIRO Plurimum Reverendo atque Clarissimo;

D:NO PASTORI JONÆ
SVANBECK,

Ecclesiæ, quæ in Tosteryd colligitur Dignissimo.

FAUTORIBUS

PLacida, quæso, accipiatis fronte Benefactores
quas ob plurima in se collata benevolentia &
bundæ mentis testem & spem ulterioris indulgen-
tium debuitque ad cineres

Admodum reverendo-
NOMINUM

Cultor bu-
SVENO PET.

VIRO Plurimum Reverendo atque Præclarissimo,
DN. MAG. & PAST. ZACHARIAE
BLACKSTADIO,
Ecclesiæ Sandsiöensis Vigilantissimo.

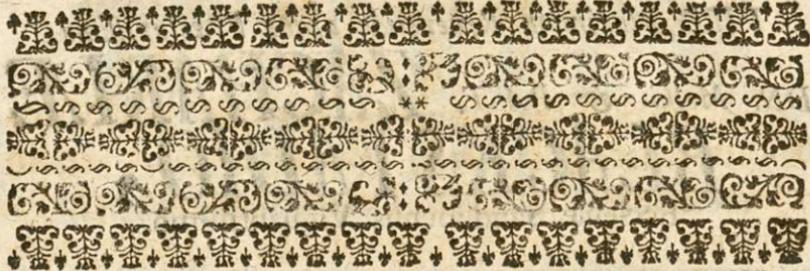
VIRO Plurimum Reverendo atque Præclarissimo,
DN. MAG. & PAST. ANDREÆ
COLLJANDER,
Ecclesiæ in Fröderyd Vigilantissimo.

OPTIMIS.

optimi, levissimas hasce, ingenioli mei primitias,
liberalitatis documenta, in diligentissimam venera-
tiæ, cum omnigenæ felicitatis voto, dicatas vo-
usque perseveraturus,

rum, Præclarissimorum
VESTRORUM

millimus,
FOGELIN.

I. N. 3.

§. I.

Haracter est id, ex quo cognoscimus rem & ab aliis discernimus.

§. II.

Verus Dei cultus est is, qui ex veris Dei resultat perfectionibus.

§. III.

Vera religio est cultus vero Deo ejusque perfectionibus, adeoque ejus voluntati conformis.

§. IV.

§. IV.

Si cognitio de Deo ejusque perfectiōnibus debet esse vera, sequitur, ut etiam clare atque distincte Deum ejusque perfectiones debeamus cognoscere. Unde clarum & manifestum est satis, absque clara & distincta Dei ejusque perfectionum cognitione neque ullum dari verum Dei cultum, neque ullam religionem veram.

§. V.

Cultus Dei est vel internus vel externus, ille in actionibus mentis internis, hic in actibus externis circa Deum occupatis consistit.

§. VI.

Cultus Dei externus, qui ex interno proficiuntur, cumque eo est conjunctus, cultum Dei verum conficit; Ergo cultus hypocriticus seu pharisaicus, cultus politicus religioque prudentum proscribendi sunt, quia hi cultus nulla desumunt e perfectiōnibus Divinis motiva. Sed complexus modo sunt actuum ex motivis politicis intuitu Dei desumitorum.

§. VII.

Verus Dei cultus constituit veram religionem, cultus mere externus non est verus Dei cultus nec sufficiens. Hinc jure concludimus cultum ejusmodi mere externum nulla ratione veram constituere posse religionem.

§. VIII.

De characteribus veræ religionis acturi, præcipuos religionis tam naturalis, quam revelatæ proponemus.

§. IX.

Vera religio, de Deo ejusque perfectiōnibus, veram tradere debet cognitionem eamque vivam.

§. X.

Religio vera debet suppeditare motiva vere Divina, h. e. talia, quæ cum perfectiōnibus vere Divinis connectunt actiones.

§. XI.

Religio vera manifestare illustrareque debet gloriam Divinam, adeoque Deo ejusque veris perfectionibus conformis, finique Dei Conditoris convenientissima esse.

§. XII.

§. XII.

Vera religio, fini hominis conditi convenientissima esse debet, sicut rationi congruere, nec sibi met ipsi contradicere.

§. XIII.

Religio vera intellectum perficere debet, & voluntatem emendare.

§. XIV.

Religio vera a vitiis abstrahere, & ad virtutes ducere bebet.

§. XV.

Vera religio naturalis manuducere nos debet ad revelationem, quae manifestatio est veritatum a Deo homini immediate facta ex ratione non cognoscibilium.

§. XVI.

Religio revelata, rationis defectum supplere debet, eique majorem affundere lucem in iis, quae cognitu quam maxime sunt necessaria.

§. XVII.

Vera religio revelata contradictoria nulla debet complecti vere talia, alioquin cognitio

gnitio humana per eam non augeretur, multo minus eminenti gradu perficeretur, qui omnis tamen revelationis finis est.

§. XVIII.

Veritates morales in religione revelata exacte tradi debent inque summa exhiberi perfectione.

§. XIX.

Religio revelata ad salutem sufficere debet.

§. XX.

Ad veritatem religionis naturalis & revelatae dignoscendam hi forte sufficient characteres, nam non numeranda, sed potius ponderanda esse censemus religionis criteria.

T A N T U M.

